

Sú Svedkovia Jehovovi „pravá Božia organizácia“?

Toto je dôležitá otázka. Potvrďuje naozaj Boh Svedkov Jehovových a ukazuje tak, že sú autentickou Cestou k Bohu a k spásu?

Biblia hovorí o znakoch, podľa ktorých to môžeme spoznať:

„...že sa budete navzájom milovať“

Ježiš hovorí:

³⁴ *Nové prikázanie vám dávam, aby ste sa milovali navzájom. Aby ste sa aj vy vzájomne milovali, ako som ja miloval vás. ³⁵ Podľa toho spoznajú všetci, že ste moji učeníci, ak sa budete navzájom milovať.*“

(Jn 13,34n)

Biblia potom formu tejto lásky konkretizuje:

³¹ *Až príde Syn človeka vo svojej sláve a s ním všetci anjeli, zasadne na trón svojej slávy. ³² Vtedy sa pred ním zhromaždia všetky národy a on oddelí jedných od druhých, ako pastier oddeľuje ovce od capov. ³³ Ovce si postaví sprava a capov zľava. ³⁴ Potom Kráľ povie tým, čo budú po jeho pravici: „Podte, požehnaní môjho Otca, zaujmite kráľovstvo, ktoré je pre vás pripravené od stvorenia sveta. ³⁵ Lebo som bol hladný a dali ste mi jesť; bol som smädný a dali ste mi piť; bol som počestný a pritúlili ste ma; ³⁶ bol som nahý a priodeli ste ma; bol som chorý a navštívili ste ma; bol som vo väzení a prišli ste ku mne.“ ³⁷ Vtedy mu spravodliví povedia: „Pane, a kedy sme ťa videli hladného a nakrmili sme ťa, alebo smädného a dali sme ti piť? ³⁸ Kedy sme ťa videli ako počestného a pritúlili sme ťa, alebo nahého a priodeli sme ťa? ³⁹ Kedy sme ťa videli chorého alebo vo väzení a prišli sme k tebe?“ ⁴⁰ Kráľ im odpovie: „Veru, hovorím vám: Čokoľvek ste urobili jednému z týchto mojich najmenších bratov, mne ste urobili.“*

(Mt 25,31–40)

Presne takto to vnímali od počiatku kresťania: byť kresťanom znamená robiť to, čo Ježiš hovorí:

„**Milujte svojich nepriateľov, robte dobre tým, čo vás nenávidia,** ²⁸ žehnajte tým, čo vás preklínajú, a modlite sa za tých, čo vás potupujú! ²⁹ Tomu, kto ťa udrie po líci, nastav aj druhé. **A tomu, kto ti berie plášť, neodopri ani šaty.** ²⁰ **Každému, kto ťa prosí, daj a ak ti niekto niečo vezme, nežiadaj to naspäť.** ³¹ Ako chcete aby ľudia robili vám, tak robte aj vy im! ³² **Ak milujete tých, ktorí vás milujú, akúže máte zásluhu? Ved' aj hriešnici milujú tých, čo ich milujú.** ³³ Ak robíte dobre tým, čo vám dobre robia, akúže máte zásluhu? Ved' to isté robia aj hriešnici. ³⁴ **A ak požičiavate tým, od ktorých to dúfate dostať naspäť, akúže máte zásluhu? Ved' aj hriešnici požičiavajú hriešnikom, aby dostali naspäť to isté.** ³⁵ **Ale milujte svojich nepriateľov, dobre robte, požičiavajte a nič za to nečakajte!** Tak bude vaša odmena veľká a budete synmi Najvyššieho, lebo on je dobrý aj k nevďačným a zlým. ³⁶ **Buďte milosrdní, ako je milosrdný váš Otec!** ³⁷ **Nesúďte a nebudete súdení. Neodsudzujte a nebudete odsúdení! Odpúšťajte a odpustí sa vám.** ³⁸ **Dávajte a dajú vám:** mieru dobrú, natlačenú, natrasenú, vrchovatú vám dajú do lona. Lebo akou mierou budete merať vy, takou sa nameria aj vám.“

(Lk 6,27–38)

Je jasné, že **Ježiš tu nehovorí len o láske vo vnútri kresťanského spoločenstva (kde milujeme tých, ktorí milujú aj nás), ale Ježiš hovorí o láske a službe voči každému – teda jasne aj mimo spoločenstva veriacich!**

SVEDECTVO PRVÝCH STOROČÍ...

Tieto dokumenty Vám samozrejme budú Svedkovia spochybňovať s tým, že to „nie je Božie slovo“. Isteže, nie je... Sú to *historické dokumenty* – a ako také sú nesmierne dôležité na to, aby nám pomohli vidieť, ako samotní apoštoli a ich priami žiaci chápali Ježišove slová a žili svoje kresťanstvo! Poďme teda na ne:

DIDACHÉ – 2. polovica 1. storočia

„**V prvom rade:** miluj Boha, ktorý ťa stvoril a svojho blížneho ako seba samého. To, čo nechceš, aby sa stalo tebe, nerob ani iným. A toto je význam týchto slov: dobrorečte tým, ktorí vám zlorečia a modlite sa za svojich nepriateľov, postite sa za tých, ktorí vás prenasledujú. Ved' aká zásluha plynie z toho, ak milujete tých, ktorí milujú vás? Vari tak nerobia aj pohania? Milujte preto tých, ktorí vás nenávidia a nebudete mať nepriateľov. Zdržiavaj sa svojich hriešnych a telesných žiadostí. Ak ťa niekto udrie na pravé líce, nastav mu aj ľavé a budeš dokonalý. Ak ťa niekto núti ísť jednu míľu, choď s ním dve. Ak ti niekto berie vrchný odev, daj mu aj spodný. Ak ti niekto niečo vezme, nežiadaj to naspäť, lebo aj tak nič nezmožeš. Každému daj to, čo si od teba prosí a nežiadaj to späť. Lebo Otec chce, aby sa z jeho darov dostalo každému. Blažený každý, kto obdarúva podľa tohto príkazu, lebo zostane bez viny. Beda však tomu, kto berie. Ale ak niekto berie, pretože je v núdzi, takýto je bez viny. No ak nie je v núdzi, bude musieť skladať účet za to, prečo zobral a načo zobral. Keď bude potom vhodený do väzenia, bude posúdený podľa toho, čo spáchal a nevyjde odtiaľ, kým nezaplatí do posledného haliera. ... **Druhé prikázanie** v náuke znamená: **Nezabiješ, nescudzoložíš, nezneuctíš chlapca, neoddáš sa modlárstvu, nepokradneš, nebudeš čarovať, nepoužiješ jed, dieťa nezapudíš, aby zahynulo, ani**

novorodenca neusmrtíš, nebudeš dychtivo túžiť po majetku svojho blížneho. Nebudeš krivo prisahať, lživo svedčiť, nebudeš osočovať ani navádzať na zlé. Nebudeš dvojtvárny ani dvojznačný v slovách, lebo dvojznačné reči sú slučkou smrti. Tvoje slovo nech nie je falošné, ani daromné, ale nech sa naplní v skutok. Nebud' sebecký, ani zlodej, ani pokrytec, ani zlomyseľný, ani pyšný. Nechovaj voči svojmu blížnemu žiaden zlý úmysel. Nebudeš nenávidieť žiadneho človeka, radšej ho napomeň ak je to treba, modli sa zaňho a miluj ho viac ako seba samého.“ (Didaché 1 a 2)

IGNÁC ANTIOCHIJSKÝ, žiak Jána apoštola, episkopos (biskup) Antiochije, začiatok 2. storočia:

„Modlete se stále i za druhé. U nich je naděje na obrácení, že i oni mohou dosáhnout Boha. Obráťte tedy svou pozornost na ně a pomáhejte jim svými skutky. Na jejich hněv odpovídejte mírností, na jejich pýchu pokorou, na jejich urážky modlitbami, na jejich špatné názory pevnou vírou, na jejich krutost laskavostí. Nesnažte se jich napodobovat. Buďte jim vlídnými bratřími. Snažte se napodobit Pána. ... Světské radosti ani království světa mi nic neprospějí. Pro mne je lepší v Kristu Ježíši zemřít než vládnout nad celým světem! Toužím po Tom, jenž za nás zemřel. Chci Toho, jenž pro nás vstal z mrtvých. ... Nechte mne, abych napodobil utrpení svého Boha. Kdo má v sobě Boha, ten pochopí, co chci.“

JUSTÍN APOLOGÉTA, mučeník, polovica 2. storočia

„Tí, čo majú dostatok a chcú, podľa svojho úsudku dávajú, čo kto chce. A čo sa zozbiera, uloží sa u predstaveného a on podporuje siroty a vdovy a tých, čo sú pre chorobu alebo z inej príčiny v núdzi, ako aj väzňov a pocestných, čo prichádzajú zďaleka, slovom, stará sa o všetkých, čo potrebujú pomoc.“

TERTULIÁN, apologéta, koniec 2. storočia

„Říkáte: Peněz pro chrám je den ode dne méně; kolik stromů na to již padlo. Neodmítáme pomáhat jak lidem tak bohům, když o to budou prosit. Nedomnívám se, že pomoc má být poskytována jiným než těm, kteří o to budou prosit. Ať tedy zdvihne Jupiter ruku a dostane také. Naše milosrdenství dává na ulicích více než vaše náboženství ve chrámech. Ale i ostatní veřejné poplatky děkují křesťanům, kteří je odvádějí, poněvadž je k tomu zavazuje víra. Nechceme, aby je za nás odváděl někdo jiný.“

KATOLÍCI (A KREŠŤANIA) V SÚČASNOSTI

Tento Ježišov odkaz je pre kresťanov posvätný.

O mnohých Katolíckej cirkvi napríklad čítame:

„Ďalším klenotom kláštornej tradície bola pozornosť, ktorú mnísi venovali charitatívnym činnostiam. Táto téma si sama osebe zaslúži dlhšie pojednanie. Na tomto mieste môžeme prsto poznamenať, že Benediktova regula žiadala od kláštorov, aby almužnu a pohostinnosť poskytovali v čo najväčšej miere. „Všetci hostia, ktorí k vám prídu, nech sú

prijatí, akoby prišiel sám Kristus,“ hovorila. Kláštory fungovali ako bezplatné hostince, kde našli bezpečné a pokojné miesto na oddych cudzinci na cestách, pútnici aj chudobní. Dávny dejepisec normanského opátstva Bec napísal: „Nech sa spýtajú Španielov či Burgundanov alebo hociktorých cudzincov, ako ich v Becu privítali. Odpovedia, že dvere tohto kláštora sú vždy každému otvorené a že jeho chlieb je zadarmo pre všetkých.“ Niekedy mnísi priamo hľadali úbožiacov, ktorí po zotmení buď zabúdili, alebo sa ocitli na opustených miestach a potrebovali núdzový prístrešok. Napríklad v Aubracu, kde koncom 16. storočia založili v horách Rouergue kláštornú nemocnicu, zvonili mnísi každý večer na osobitný zvon, ktorý mal ukázať cestu každému zabúdenému pútnikovi alebo človekovi, ktorého zastihla hrozivá tma v lese. Ľudia ho nazvali Zvon blúdiacich. Podobne bolo bežné, že mnísi, ktorí žili v blízkosti mora, budovali zariadenia, ktorými varovali námorníkov pred nebezpečenstvom, alebo že kláštory poskytovali prístrešky stroskotancom. Aj Kodaň vďačí za svoj vznik kláštoru, ktorý založil biskup Absalon. Tento kláštor sa staral o potreby stroskotancov. V škótskom Arbroathe dali opáti upevniť na obávanú zradnú skalú pri pobreží Forfarshiru zvoniacu bóju. Táto skala je v istých štádiách prílivu a odlivu takmer neviditeľná a mnohí námorníci sa veľmi obávali, že ich loď na ňu narazí. Vlny však vždy rozozvučali plávajúci zvon, a ten varoval námorníkov pred nebezpečenstvom. Dodnes sa tejto skale hovorí Zvonová skala. Takéto prípady sú však len malou ukážkou milosrdenstva, ktoré kláštory preukazovali ľuďom žijúcim v ich okolí. Mnísi tiež prispievali k budovaniu a opravám mostov, ciest a podobných zložiek stredovekej infraštruktúry.“ (Impulz revue)

V súčasnosti kresťania po celom svete konajú obrovské dielo lásky a pomoci blížnym. Stačí výber z tlače, či statistík:

„Jednou zo živých tradícií je aj koledovanie. Napríklad koledníci Dobrej noviny už 12 rokov chodia po farnostiach a zbierajú peniaze pre Afriku. Podporili viaceré projekty v Keni, Sudáne, Ugande, Etiópii a na Madagaskare. Minulý rok vyzbierali slovenskí koledníci vyše 14,5 milióna korún. Všetky peniaze išli na konkrétne africké projekty, na školy a nemocnice. V rámci Dobrej noviny chodia do afrických krajín aj slovenskí dobrovoľníci vždy v lete na tri mesiace. V budúcnosti by mali do Južného Sudánu odísť dvaja slovenskí učitelia prírodovedných predmetov, ktorí by zaškolovali miestnych učiteľov. Koledníci Dobrej noviny budú koledovať až do konca vianočného obdobia, teda do sviatku Troch kráľov.“

„Svetová zdravotnícka organizácia požaduje v boji proti HIV väčšiu podporu náboženským organizáciám. Zpráva "Appreciating Assets: Mapping, Understanding, Translating and Engaging Religious Health Assets in Zambia and Lesotho" odhaduje, že 30-70 % zdravotníckej infraštruktúry v Afrike je riadené náboženskými organizáciami. Podľa zprávy je úloha náboženských organizácií v péči o nemocné s HIV/AIDS väčšia, než sa dříve uznávalo. Bez nich nelze doufat v univerzální přístup k prevenci, léčbě a péči.“ (Res Claritatis)

„Saleziáni Dona Bosca uviedli do prevádzky internetovú stránku, ktorá slúži na hľadanie stratených detí v Indii. Na aktualizácii údajov so saleziánskym Národným fórom pre ohrozenú mládež spolupracujú aj UNICEF a sociálne organizácie vo všetkých väčších mestách druhej najľudnatejšej krajiny sveta. Hlavnou úlohou stránky www.missingchildsearch.net je pomáhať pri hľadaní nezvestných detí, zverejňovať informácie pre súdne authority, políciu a postihnuté rodiny. Návštevníci tu môžu zanechať

odkazy a fotografie. „Máme dobrovoľníkov, ktorí boli deťmi z ulice alebo mladistvými delikventmi. Poznajú prostredie a dokážu sa ľahšie priblížiť k strateným a ujedným deťom, nakoľko sami majú takúto traumatizujúcu skúsenosť,“ uvádza salezián John Dharman. Národné fórum pre ohrozenú mládež v Indii už dlhé roky pomáha deťom, ktoré žijú na ulici, sú nútené pracovať, stali sa obeťami vojny a konfliktov, prírodných katastrof, sexuálneho zneužívania alebo obchodu s ľuďmi.“ (RV)

Spomeňme Matku Terezu, Davida Wilkersona, Alberta Schweitzera,... a celú obrovskú armádu služby a charity, ktorú kresťania konajú po celom svete – od samého počiatku až doteraz.

Len SKCH sa stará (rok 2007) asi o 13 000 ľudí v núdzi, chorých, starých,... okrem opatrovateľskej služby a podobne spravuje Domovy dôchodcov, Domovy sociálnych služieb pre starších a chorých, Domovy sociálnych služieb pre postihnuté deti a dospelých, Detské domovy, Domovy pre osamelých rodičov, Stanica opatrovateľskej služby, Resocializačné strediská, Zariadenia chráneného bývania, Útulky pre mládež a ľudí bez domova... Všetko financované z príspevkov kresťanov. Čo potom jednotliví kresťania, ktorí pracujú „len tak“ vo farnostiach, v hnutiach,...

AKO SÚ NA TOM SVEDKOVIA?

Je to zvláštne, ale na rozdiel od zvyšku kresťanského sveta, Svedkovia sú JEDINÍ, ktorým táto oblasť takmer NIČ NEHOVORÍ. Zvláštne, že? Ale je to tak...

Skúste sa ich opýtať na nejakú „Svedkársku charitu“, či podobne... Je pravda, že si dokážu pomáhať v rámci Organizácie – občas sa popri tom zvezú aj iní ľudia (Kniha SJ „Svedkovia Jehovovi – hlásatelia Božieho Kráľovstva“ spomína presne dva prípady: keď po hurikáne Andrew v USA popri Svedkoch pomohli aj iným ľuďom a potom katastrofu v Zaire, kde sa zachovali podobne). Ale o nejakej *systematickej práci* v tejto oblasti, tak, ako to robili už prví kresťania, ktorí v tom podľa Ježišových slov videli jadro svojho kresťanstva, o tom nepočuť... Aspoň ja o nej neviem. Ak niečo zistíte, dajte mi isto vedieť!

Svedkovia by mohli namietnuť, že toto nie je hlavný cieľ Božej organizácie, tým je „vydávať svedectvo“ o Jehovovi, ako je napísané: „dostanete silu a budete mi svedkami v Jeruzaleme i v celej Judei aj v Samárii a až po samý kraj.“ (Sk 1,8)

Odpoveď by mohla znieť dvojako:

A) **Ježiš hovorí tieto slová špeciálne APOŠTOLOM** (porov. Sk 1,2) a teda je to poverenie vzťahované hlavne na ich úrad. Všetci kresťania ale neboli povolani byť apoštolmi (porov. Pavol: „²⁹ Sú vari všetci apoštolmi?“ (1 Kor 12,29)) – čiže ľuďmi, ktorých *hlavnou* náplňou je cestovanie, navštevovanie ľudí a hlásanie Evanjelia takpovediac „profesionálne“. Čo asi tak potom konali tí ostatní kresťania, ktorí apoštolmi neboli? – No zrejme to, čo hovorí Ježiš: „Dávajte... bol som hladný...“ a pod. (Vráťte sa na úvod a pokračujte od začiatku)

B) **O povahe svedectva hovorí Ježiš** toto: „¹³ Vy ste soľ zeme. Ak soľ stratí chuť, čím ju osolia? Už nie je na nič, len ju vyhodíť von, aby ju Ľudia pošliapali. ¹⁴ Vy ste svetlo sveta. Mesto postavené na návrší sa nedá ukryť. ¹⁵ Ani lampu nezažnú a nepostavia pod mericu, ale na svietnik, aby svietila všetkým, čo sú v dome. ¹⁶ **Nech tak svieti vaše svetlo pred Ľuďmi, aby videli vaše dobré skutky a oslavovali vášho Otca, ktorý je na nebesiach.**“ (Mt 5,14–16).

Svedectvo sa teda vydáva skutkami, nie slovami!

A akými skutkami?

No predsa tými, o ktorých sme si vpravde v úvode tejto kapitoly! Ježiš ich nakoniec hneď za touto výzvou znova vymenováva:

„²³ *Keď teda prinášaš dar na oltár a tam si spomenieš, že tvoj brat má niečo proti tebe,* ²⁴ *nechaj svoj dar tam pred oltárom a choď sa najprv zmieriť so svojim bratom; až potom príď a obetuj svoj dar. ...* ³⁷ *Ale vaša reč nech je „áno - áno,“ „nie - nie“.* Čo je navyše, pochádza od Zlého. ... Neodporujte zlému. Ak ťa niekto udrie po pravom líci, nadstav mu aj druhé. ⁴⁰ *Tomu, kto sa chce s tebou súdiť a vziať ti šaty nechaj aj plášť.* ⁴¹ *A keď ťa bude niekto nútiť, aby si s ním išiel jednu míľu, choď s ním dve.* ⁴² *Tomu, kto ťa prosí, daj, a neodvracaj sa od toho, kto si chce od teba niečo požičať. ...* ⁴³ *Počuli ste, že bolo povedané: „Milovať budeš svojho blížneho a nenávidieť svojho nepriateľa.“* ⁴⁴ *Ale ja vám hovorím: Milujte svojich nepriateľov a modlite sa za tých, čo vás prenasledujú,* ⁴⁵ *aby ste boli synmi svojho Otca, ktorý je na nebesiach. Veď on dáva slnku vychádzať nad zlých i dobrých a posiela dážď na spravodlivých i nespravodlivých.* ⁴⁶ *Lebo ak milujete tých, ktorí vás milujú, akú odmenu môžete čakať? Vari to nerobia aj mýtnici?* ⁴⁷ *A ak pozdravujete iba svojich bratov, čo zvláštne robíte? Nerobia to aj pohania?* ⁴⁸ *Vy teda buďte dokonalí, ako je dokonalý váš nebeský Otec.*“ (Mt 5,23–48)

Všimnite si, že práve s týmito skutkami Ježiš spája ono to, že sme synmi Boha, ktorý je v Nebi (Mt 5,44n). Teda nie zvestovaním slovami, ale svedectvom skutkov lásky vydávame svedectvo o Bohu.

Kresťania na celom svete to robia. A čo bratia Svedkovia?

„Tých, ktorí uveria, budú sprevádzať znamenia!“

Toto je niečo, čo Ježiš hovorí jasne, vážne a bez akýchkoľvek okolkov:

„¹⁴ Napokon sa zjavil samým Jedenástim, keď sedeli pri stole, a vyčítal im neveru a tvrdosť srdca, že neuverili tým, čo ho videli vzkrieseného. ¹⁵ A povedal im: „Chodte do celého sveta a hlásajte evanjelium všetkému stvoreniu. ¹⁶ Kto uverí a dá sa pokrstiť, bude spasený; ale kto neuverí, bude odsúdený. ¹⁷ A tých, čo uveria, budú sprevádzať tieto znamenia: v mojom mene budú vyháňať zlých duchov, budú hovoriť novými jazykmi, ¹⁸ hady budú brať do rúk a ak niečo smrtonosné vypijú, neuškodí im; na chorých budú vkladať ruky a tí ozdravejú.“ ¹⁹ Keď im to Pán Ježiš povedal, vzatý bol do neba a zasadol po pravici Boha. ²⁰ Oni sa rozišli a všade kázali. Pán im pomáhal a ich slová potvrdzoval znameniami, ktoré ich sprevádzali.“

(Mk 16,16–20)

OD POČIATKU CIRKVI...

... sprevádzali kresťanov znamenia – a sprevádzajú ich dodnes:

- **MODLITBA V JAZYKOCH** – je bežná a rozšírená u kresťanov väčšiny denominácií. Je to bežná, normálna vec. U Svedkov sa ale vôbec nevyskytuje.

Pri diskusii na túto tému nezabudnite zdôrazniť, že Ježiš nehovorí o *cudzích* jazykoch (ako to bolo v Sk 2,9–11), ale o *nových* jazykoch, ako o nich vraví Pavol: „² Lebo kto hovorí jazykmi, nehovorí ľuďom, ale Bohu; nerozumie mu nik, pod vplyvom Ducha hovorí tajomstvá.“ (1 Kor 14,2).

- Ak namietnu, že im to pripadá „smiešne“, „zbytočné“ a podobne – namietnite, že možno im hej, ale Duchu Svätému nie, pretože ich stále ľuďom udeľuje. Viac porov. ďalej.

- Ak sa opýtajú, k čomu je to dobré, pokojne sa s nimi podelte o svoju skúsenosť s modlitbou v jazykoch – je to naozaj „rýchlovýťah“ ku kontemplatívnej modlitbe a ako taká buduje spoločenstvo s Bohom ako máločo!

- **VYHÁŇANIE DIABLOV** – jedna zo služieb kresťanských spoločenstiev je práve pomoc pri oslobodzovaní od Zlého. V Katolíckej Cirkvi dokonca jestvuje špeciálny úrad exorcistov, ktorí v sile a autorite Ducha vyhánajú Diabla z posadnutých ľudí. Konajú na tomto poli aj Svedkovia?

- Ak namietnu, že im to pripadá „smiešne“, „zbytočné“, „prekonané“ a podobne – namietnite, že možno im hej, ale Ježišovi asi nie, pretože inak by tým kresťanov nepoveril a sám by to nekonal. Viac porovnaj ďalej.

- **UZDRAVOVANIE CHORÝCH** – Funguje v Cirkvi takisto dodnes. Jednak ako

charizma, zvláštna služba, ako o jej svedčí napríklad Emiliano Tardiff, keď spomína: „Pri jednej návšteve, ktorú sme podnikli v roku 1984 v záujme publikovania tejto knižky, nám podarovali zošit, kde je zaznamenaných 224 svedectiev o uzdraveniach, ktoré sa stali v jednej zo skupín, čo sa schádzali v dome Guary Rosariovej na Kolumbusovej ulici. Iba na stretnutí 13. novembra 1975 bolo zapísaných 22 svedectiev o uzdravení. Potom ich však prestali zaznamenávať písomne, lebo „ich už bolo priveľa“. Spýtali sme sa, či sa Pán ešte vždy prejavuje tak často ako predtým, na čo nám prsto odpovedali: „Nie, nie tak často, pretože teraz už nieto tolko chorých.““ Ale funguje aj ako znamenie, vyskytujúce sa všade tam, kde sa s vierou ohlasuje (a potvrdzuje) Božie Evanjelium.

Isto aj Vy sami poznáte vo svojej oblasti nemálo prípadov podobných zázrakov a uzdravení, ktorými môžete prispieť do diskusie...

Pokiaľ viem, u Svedkov sa nikdy nič podobné neobjavilo...

ZANIKLI, ALEBO NEZANIKLI?

Hlavný argument Svedkov v tejto oblasti je ten, že tieto znamenia Boh dával Cirkvi na jej počiatku, ale potom zanikli, pretože už neboli potrebné. Preto ani dnes nemajú čo hľadať v „Božej pravej organizácii“.

Odpoveď na tento argument je jednoduchá:

1) BIBLIA PLATNOSŤ TOHTO PRISŔUBENIA NIJAKO NEOBMEDZUJE

Ježiš nehovorí: „Tých, čo uveria, budú najbližších *sto rokov* sprevádzať znamenia, ale potom už nie...“ **Svoj prísľub prednáša všeobecne a bez akéhokoľvek obmedzenia.** Ak by ho obmedzoval, tak by musel obmedzene znieť aj príkaz hlásať Evanjelium, čo je hlúposť... Takže ide o skutočný, aj dnes platný všeobecný prísľub, určený nielen apoštolom, ale vzťahujúci sa na všetkých, ktorí uveria!

- **Svedkovia ako námietku možno použijú nasledovný výrok: „Proroctvá prestanú, jazyky zamĺknu a poznanie pominie.“** (1 Kor 13,8). V tom prípade stačí pozrieť, *kedy* sa to podľa Pavla stane: „¹⁰ Ale keď príde to, čo je dokonalé, prestane, čo je len čiastočné. ¹¹ Keď som bol dieťa hovoril som ako dieťa, poznával som ako dieťa rozmýšľal som ako dieťa. Keď som sa stal mužom, zanechal som detské spôsoby. ¹² Teraz vidíme len nejasne, akoby v zrkadle; no potom z tváre do tváre. Teraz poznávam iba čiastočne, ale potom budem poznať tak, ako som aj ja poznaný. ¹³ A tak teraz ostáva viera, nádej, láska, tieto tri; no najväčšia z nich je láska.“ (1 Kor 13,10–13). Pavol hovorí, že všetko toto – proroctvá, jazyky – prestanú vtedy, keď príde „to, čo je dokonalé“. Z týchto slov, ako aj z toho, čo nasleduje, jasne vyplýva, kedy to bude: na konci sveta, pri vzkriesení, keď príde plnosť a všetko bude zavŕšené. **Tento výrok teda svedčí presne o opaku: o tom, že tieto znamenia budú trvať až do konca a až potom, na konci všetkého, sa pomínú!**

PIKOŠKA: Svedkovia sú skalopevne presvedčení, že „pravé kresťanstvo“ zaniklo smrťou posledného

apoštola, potom nastal veľký odpad (a s ním aj vymiznutie chariziem a znamení) a znova sa obnovilo až s príchodom Svedkov Jehovových v 19. storočí. Takže podľa toho by to Pavlovo „dokonalé“ nastalo – práve v okamihu začiatku „veľkého odpadnutia“ od Krista! Pokojne to v diskusii využite, znelo by to vážne super!

- **Možno sa objaví iná námietka, v ktorej budú tvrdiť, že podľa Pavla tieto charizmy nie sú dôležité.** Pavol skutočne trochu mierni (hlavne Korint'ánov) v prílišnom dôraze na charizmy. Cieľom nie sú charizmy, ale láska. Napriek tomu ale hovorí: „¹ Usilujte sa o lásku, dychtite po duchovných daroch, zvlášť aby ste prorokovali. ² Lebo kto hovorí jazykmi, nehovorí ľuďom, ale Bohu; nerozumie mu nik, pod vplyvom Ducha hovorí tajomstvá. ³ Ale kto prorokuje, hovorí ľuďom na budovanie, povzbudenie a potešenie. ⁴ Kto hovorí jazykmi, buduje seba samého, ale kto prorokuje, buduje Cirkve. ⁵ A chcem, aby ste všetci hovorili jazykmi, ale ešte viac, aby ste prorokovali. Lebo kto prorokuje, je väčší ako ten, kto hovorí jazykmi, iba ak by aj vysvetľoval, aby sa budovala Cirkve. ⁶ Ved' čo by som vám pomohol, bratia, keby som k vám prišiel a hovoril jazykmi, ak by som vám nehovoril zo zjavenia, poznania, proroctva alebo náuky? ⁷ Ved' keby aj bezduché nástroje, či už flauta alebo citara, nevydávali rozdielny zvuk, ako by sa vedelo, čo sa hrá na flaute a čo na citare? ⁸ A keby poľnica vydávala neurčitý zvuk, kto by sa strojil do boja? ⁹ Tak aj vy: ak hovoríte jazykmi, a nevydáte zrozumiteľné slová, ako sa bude vedieť, čo sa hovorí? Budete hovoriť do vetra. ¹⁰ Ved' je na svete toľko rozličných jazykov, a ani jeden nie je bez slov. ¹¹ Ale ak nespoznám význam slov, budem pre toho, kto sa mi prihovára, cudzincom, a ten, kto sa mi prihovára, bude cudzincom mne. ¹² Tak aj vy, keďže sa horlivo usilujete o duchovné dary, usilujte sa mať ich v hojnosti na budovanie Cirkvi. ¹³ A preto ten, kto hovorí jazykmi, nech sa modlí, aby vedel aj vysvetľovať. ¹⁴ Lebo ak sa modlím darom jazykov, modlí sa môj duch, ale moja myseľ ostáva bez úžitku. ¹⁵ Čo teda? Budem sa modliť duchom, budem sa modliť aj myslou. Budem spievať duchom, budem spievať aj myslou. ¹⁶ Ved' ak budeš dobrorečiť v duchu, ako potom jednoduchý človek povie na tvoje dobrorečenie: „Amen,“ keď nevie, čo hovoríš? ¹⁷ Lebo ty iste správne vzdávaš vd'aky; ale druhý sa tým nebuduje. ¹⁸ Ďakujem Bohu, že hovorím jazykmi viac ako vy všetci; ¹⁹ ale na zhromaždení radšej chcem povedať päť zrozumiteľných slov, aby som aj iných poučil, než desaťtisíc slov darom jazykov.“ (1 Kor 14,1–17). Tento text je jasný, hovorí doslova o tom, že máme o tieto dary usilovať, túžiť po nich – isto nie preto, že sú zbytočné, alebo nadbytočné, nie? Nehovoriac o tom: **ako môžeme poslúchnuť Božie slovo a túžiť po daroch, ktoré vymizli už pred 1 900 rokmi a dnes ich už niet???**

2) JEŽIŠ SÁM ICH POVAŽUJE ZA KLÚČOVO DÔLEŽITÉ

Všimnime si, akú úlohu majú znamenia a mocné skutky v diele ohlasovania Evanjelia:

- **MOJŽIŠ** – pravdivosť jeho slov potvrdzuje Boh znameniami
- **PROROCI** od Samuela až po Eliáša – dtto
- **JEŽIŠ** – ten o tom hovorí úplne jasne a zrozumiteľne:

„³⁷ Ak nekonám skutky môjho Otca, neverte mi. ³⁸ Ale ak ich konám, keď už nechcete veriť mne, verte tým skutkom, aby ste poznali a vedeli, že vo mne je Otec a ja v Otcovi!“ (Jn

10,37n)

Všimli sme si? Ježiš vlastne hovorí toto: „Pozrite sa, milí moji. Človek môže hovoriť čo chce. Ale **či je to pravda, či je to naozaj od Boha, o tom svedčí to, že koná Božie skutky**. Ak ho Boh takto potvrdí, je to pravda. Ak ho nepotvrdí – tára. A potom ho ani nepočúvajte!“

Ak sa pýtame, aké skutky má Ježiš na mysli, tak aj toto Biblia jasne vyjadruje:

„²⁰ Ale ak ja Božím prstom vyhánam zlých duchov, potom k vám prišlo Božie kráľovstvo.“ (Lk 11,20)

„²⁴ Keby som nebol medzi nimi konal skutky, aké nik iný nekonal, nemali by hriech. Ale teraz videli a znenávideli aj mňa aj môjho Otca.“ (Jn 15,24n)

Ide o skutky mimoriadne, o ZNAMENIA v zmysle opravdivých zázrakov, skutkov, ktoré môže konať Ježišovými rukami iba Boh, ako dosvedčuje Nikodém: „*Rabbi, vieme, že si prišiel od Boha ako učiteľ, lebo nik nemôže robiť také znamenia, aké ty robíš, ak nie je s ním Boh.*“ (Jn 3,2).

Ježiš tým iba pokračuje vo veľkej tradícii, ktorá k nemu smeruje už od Mojžiša. A táto tradícia potom logicky a nutne pokračuje ďalej, smerom k Jeho učeníkom:

„¹² Veru, veru, hovorím vám: Aj ten, kto verí vo mňa, bude konať skutky, aké ja konám, ba bude konať ešte väčšie, lebo ja idem k Otcovi. ¹³ A urobím všetko, o čo budete prosiť v mojom mene, aby bol Otec oslávený v Synovi. ¹⁴ Ak ma budete prosiť o niečo v mojom mene, ja to urobím.“ (Jn 14,12–14)

Text hovorí o mimoriadnych skutkoch, o opravdivých znameniach. **Nimi Ježiš vystrojuje apoštolov, keď ich posielal ohlasovať Evanjelium:** „⁸ Chorých uzdravujte, mŕtvych krieste; malomocných očisťujte, zlých duchov vyhánajte.“ (Mt 10,8). Ako inak by mohli poslucháči vedieť a spoznať, že to, čo im títo jednoduchí ľudia neumelo vysvetľujú, je naozaj Božie slovo? Ale ak znamenia potvrdzovali ich slová – ak ich slová takto zjavne a nespochybniteľne potvrdil Boh! – potom nám veľmi logicky znejú aj záverečné slová: „¹⁴ A keby vás niekto neprijal, ani vaše slová nevyočul, z takého domu alebo aj mesta odíďte a straste si prach z nôh. ¹⁵ Veru, hovorím vám: Krajine Sodomčanov a Gomorčanov bude v deň súdu ľahšie ako takému mestu.“ (Mt 10,14n).

„Tradícia“ potom pokračuje ďalej:

„²⁰ Oni sa rozišli a všade kázali. Pán im pomáhal a ich slová potvrdzoval znameniami, ktoré ich sprevádzali.“ (Mk 16,20)

Toto je model ohlasovania Evanjelia: človek hlása Evanjelium – a Boh ho potvrdzuje znameniami.

Boh dnes znameniami potvrdzuje svoje Evanjelium nielen u katolíkov, ale aj u mnohých protestantov, ktorí ho ohlasujú v dostatočnej vernosti. To je FAKT, ktorý okrem toho zodpovedá Biblickej vízii. Ak ho ale nepotvrdzuje u Svedkov – potom je to naozaj vážne!

3) AKO MOHLI ZANIKNÚŤ, AK TU DOKÁZATELNE STÁLE SÚ?

Toto je dôležitý argument. **Znamená a charizmy tu stále sú! Zažívame ich, používame, chválime za ne Boha...!** Čo k tomu dodať? Je možné popierať niečo, čo vidíme a počujeme a zažívame na vlastnej koži?

Svedkovia spravidla namietnu, že **čo ak to nie je od Boha**, ale od Diabla, že? Na to im môžeme s pokojným srdcom odvetiť:

- **Toto vyčítali už nášmu Učiteľovi, Ježišovi Kristovi!:** „²² Vtedy k nemu priviedli posadnutého zlým duchom, ktorý bol slepý a nemý. On ho uzdravil a nemý rozprával a videl. ²³ Zástupy žasli a vraveli: „Nie je toto syn Dávidov?“ ²⁴ Ale počuli to farizeji a hovorili: „Tento len mocou Belzebula, kniežaťa zlých duchov, vyháňa zlých duchov.“ ²⁵ Ale on poznal ich myšlienky a povedal im: „Každé kráľovstvo vnútorne rozdelené spustne a nijaké mesto ani dom vnútorne rozdelené neobstoja. ²⁶ Ak satan vyháňa satana, je vnútorne rozdelený - akože potom obstoja jeho kráľovstvo? ²⁷ Ak ja vyhánam zlých duchov mocou Belzebula, čou mocou ich vyhánajú vaši synovia? Preto oni budú vašimi sudcami. ²⁸ Ale ak ja Božím Duchom vyhánam zlých duchov, potom k vám prišlo Božie kráľovstvo. ²⁹ Alebo ako môže niekto vniknúť do domu silného človeka a ulúpiť mu veci, kým toho silného nezviaže? Až potom mu vyplieni dom. ³⁰ Kto nie je so mnou je proti mne, a kto nezhrádza s mnou, rozhadzuje...“ (Mt 12,22–30)

- **Je vôbec možné konať v Ježišovom Mene znamenia – a pritom byť proti Nemu?** Ježiš sám hovorí: „³⁸ Ján mu povedal: „Učiteľ, videli sme kohosi, ako v tvojom mene vyháňa zlých duchov. Bránili sme mu to, veď nechodí s nami.“ ³⁹ Ježiš vravel: „Nebráňte mu! Lebo nik, kto robí divy v mojom mene, nemôže tak ľahko zle hovoriť o mne. ⁴⁰ Veď kto nie je proti nám, je za nás.“ (Mk 9,38–40). A ešte viac, Biblia hovorí aj o jednom odstrašujúcom príklade: „¹³ Aj niektorí potulní židovskí zaklínači sa pokúsili vzývať meno Pána Ježiša nad tými, čo boli posadnutí zlými duchmi; a hovorili: "Zaklínam vás skrze Ježiša, ktorého hlása Pavol." ¹⁴ Robili to siedmi synovia istého Skevu, židovského veľkňaza. ¹⁵ Ale zlý duch im povedal: "Ježiša poznám aj o Pavlovi viem; ale kto ste vy?" ¹⁶ A človek, v ktorom bol zlý duch, sa na nich vrhol, dvoch z nich sa zmocnil a tak ich doriadil, že z toho domu utekali nahí a doráňaní. ¹⁷ Dozvedeli sa o tom všetci Židia aj Gréci, čo bývali v Efeze. Na všetkých doľahol strach a zvelebovali meno Pána Ježiša.“ (Sk 19,13–17)

Takže je naozaj ťažké predstaviť si, že niečo, čo Ježiš odovzdal učeníkom ako „akt potvrdenia“ pravdivosti ich slov a Cesty, ktorú hlásajú, by zrazu masovo zneužíval Satan a Boh by mlčal... To je nepredstaviteľné a v rozpore s Bibliou!!!

Chýbajúca kontinuita

Jestvuje jeden princíp, ktorý vyznáva aj sama Biblia:

„³⁰ *Ked' Filip pribehol a počul, že číta proroka Izaiáša, opýtal sa: "A aj rozumieš, čo čítaš?"*³¹ *On odvetil: "Ako by som mohol, keď mi to nik nevysvetlí?"*“ (Sk 8,30n)

- Samotný fakt, že tu vedľa seba sú Katolíci, Svedkovia Jehovovi a Moonova cirkev – a všetci sa odvolávajú na Bibliu! – svedčí o tom, že sama Biblia na spoľahlivé poznanie pravdy nestačí. To je fakt.
- Biblia s tým ale ani neráta. V SZ existoval úrad – boli ním kňazi – ktorý mal zabezpečovať správne vysvetľovanie Biblie.
- Neskôr túto funkciu prevzali farizeji a zákonníci – Ježiš to komentuje slovami: „*Zákonníci a farizeji zasadli na Mojžišovu stolicu.*³ *Preto robte a zachovávajúte všetko, čo vám povedia, ale podľa ich skutkov nerobte...*“ (Mt 23,2n). Spochybňuje ich samotných, ale ani najmenej nespochybňuje ich úrad, jeho potrebnosť a jeho autoritu!
- Po Ježišovi túto funkciu prevzala CIRKEV: „¹⁴ *Toto ti píšem v nádeji, že čoskoro prídem k tebe,*¹⁵ *ale ak sa omeškám, aby si vedel, ako si máš počínať v Božom dome, ktorým je Cirkev živého Boha, stĺp a opora pravdy.*“ (1 Tim 3,14n), píše Pavol Timotejovi. Stĺpom a oporou pravdy je teda Cirkev živého Boha.

A teraz tá hlavná otázka:

- **Ak by Cirkev (ako viditeľná „Božia organizácia“) zmizla z povrchu zemského člena na sto rokov** – ako by mohli ľudia v tomto období spoľahlivo spoznať pravdu, ktorá ich má vyslobodiť (Jn 8,33)? Zo samej povahy veci vyplýva, že Cirkev tu musí byť *vždy*, neprestajne, inak by nejestvovala možnosť spoľahlivého poznania pravdy!

Ak teda (podľa Svedkov) Cirkev zanikla v roku 100 a znova sa objavila až v roku 1870 – tak to by znamenalo, že celých 1770 rokov ľudia nemali možnosť spoľahlivo spoznať pravdu! Nenahradili by ju ani rôzni „proroci“ a „hľadači pravdy“, pretože podľa Biblie stĺpom a oporou pravdy nie sú oni, ale Cirkev!

- Preto Ježiš hovorí Petrovi: „*Ty si Peter a na tejto skale postavím svoju Cirkev a pekelné brány ju nepremôžu.*“ (Mt 16,18) **Ak ale Cirkev na celých 1770 rokov zanikla – to nie je premoženie? Nebola vari celých 1770 rokov premožená?**

- A potom ďalej: Ježiš apoštolom hovorí: „¹⁹ *Chodte teda, učte všetky národy a krstite ich v mene Otca i Syna i Ducha Svätého*²⁰ *a naučte ich zachovávať všetko, čo som vám prikázal. A hľa, ja som s vami po všetky dni až do skončenia sveta.*“ (Mt 28,19n). **Myslím tým, samozrejme, apoštolov ako úrad, ako magistérium**, pretože ani jeden z nich fyzicky ako osoba nežije na zemi až do skončenia sveta a ani fyzicky nedosiahli na všetky národy. Ale dokázal to a dokazuje to ich úrad apoštolov (porov. Sk 1,20: „*Jeho úrad nech prevezme iný*“ v súvislosti s náhradou Judáša Matejom. Judáš zastával úrad (gr. *episkopé*, biskupstvo) – opustil ho – preto sami apoštolí na jeho miesto vymenovali jeho nástupcu,

prvého biskupa - nástupcu apoštola v histórii!). Takže:

Ak by tento úrad prestal jestvovať čo len na jeden-jediný deň, potom by sa Ježišov prísl'ub nenaplnil! A naopak – ten úrad, ktorý Ježiš garantuje a za ktorým stojí a ktorý poveruje hlásať Evanjelium, tak ten MUSÍ NUTNE jestvovať od tohto okamihu Ježišovho nanebovstúpenia každú jeden deň až do samého konca sveta, nepretržite, bez prestávky! Toto biblické kritérium do bodky spĺňa Katolícka cirkev – ale nie Organizácia Svedkov Jehovových, jestvujúca od roku 1870...

PIKOŠKA: Nieкто iný by sa mohol vykrúcať, že Ježiš s apoštolmi naozaj je ako s osobami – aj po smrti! Ale tu majú Svedkovia zase smolu... Oni totiž veria, že smrťou človek skutočne a úplne *zaniká*, nič z neho v nijakej forme nejestvuje, pretože človek nemá žiadnu dušu, je len a len telo, ktoré sa smrťou rozpadne – a koniec. Vzkriesenie je potom „znovustvorením“ identického človeka na konci sveta. Lenže medzi smrťou a týmto znovustvorením tento človek naozaj, fyzicky a definitívne *nejestvuje* – a teda s ním Ježiš nemôže byť v *žiadnej* forme!

Biblia teda jasne predpokladá, že tu je Cirkev, ktorú Zlo nikdy nepremôže (Mt 16,18), ktorá je postavená na úrade apoštolov (Ef 2,20), ktorí tak (cez svojich nástupcov v úrade) až do konca sveta (časovo i miestne) ohlasujú Evanjelium všetkým národom všetkých čias (Mt 28,19) a s ktorými je po všetky dni až do konca sveta, sprevádza ich a garantuje ich (Sk 28,20).

Tejto vízii Organizácia Svedkov nevyhovuje...

NASTALA „VEL'KÁ VÝMENA“ BOŽEJ ORGANIZÁCIE?

Svedkovia tvrdia, že Boh založil „Pravú organizáciu“ na apoštoloch, ale potom prišiel „veľký odpad“ a kresťanstvo v praxi zaniklo... až kým Boh nenahradil odpadlícku a spreneverenú Katolícku cirkev (a ostatné denominácie) dokonalou organizáciou Svedkov Jehovových, ako to kedysi urobil s Izraelom v časoch Ježiša Krista.

Svedkovia budú v tomto smere citovať Pavla, ktorý hovorí:

„²⁹ Ja viem, že po mojom odchode vniknú medzi vás draví vlci a nebudú šetriť stádo. ³⁰ Ba aj z vás samých povstanú muži, čo budú prevrátene hovoriť aby strhli učeníkov za sebou. ³¹ Preto bdejte a pamätajte, že som tri roky vo dne v noci neprestával so slzami napomínať každého z vás.“ (Sk 20,29–31) Lenže... čo vlastne Pavol hovorí? Hovorí, že po jeho odchode nastanú v Efeze problémy. A kto mal byť hrádzou proti týmto problémom? No predsa... „starší“ (presbyteri a episkopovia, čiže kňazi a biskupi) Efezskej cirkvi!

Pavol netvrdí, že cirkev ako taká odpadne. Tvrdí, že na cirkev zaútočia zradcovia a odpadlíci – ale prežijú to, ak sa oprú o svojich pastierov, o Cirkev!

Je tu ale ešte dôležitejšia vec:

- Na počiatku Izraela stál **MOJŽIŠ** – a Boh mocnými znameniami, ohňom a dymom na Sinaji, ranami v Egypte a spúšťou iných znamení potvrdil jeho skutky i jeho autoritu. Odvtedy Izrael pokračoval v línii, ktorú Mojžiš načrtol.

- Potom prišiel **JEŽIŠ**. Zmenil líniu, udal nový smer – a znova mocnými skutkami, znameniami a nakoniec vlastným zmŕtvychvstaním dokázal, že má moc toto vykonať a že zmena, ktorú priniesol, je legitímna a Bohom potvrdená. Odvtedy je tu Cirkev, ktorá od apoštolov cez ich nástupcov pokračuje až dodnes. Svedčí o tom napríklad aj Klement Rímsky v 2. polovici 1. storočia (ešte žil Ján apoštol!): *„Za hlasatele evangelia nám ustanovil Pán Ježíš Kristus apoštoly ... Kázali po vesnicích i městech. Tam věřícím ustanovili za biskupy a jáhny (diakonov) své první žáky, jež z vnuknutí Ducha Svatého uznali za vhodné tohoto úřadu. ... a pak také ustanovili, aby po jejich smrti převzali jejich službu další osvědčení muži.“* (1 Kor XLII,1.4; XLIV,2)

- **AK BY TEDA Boh chcel uskutočniť podobnú zmenu v roku 1870, ak by chcel jasne povedať: Oddnes je tu nová Organizácia, nový ľud, nový Izrael, potom by človek predpokladal, ba oprávnene očakával, že to prebehne tak, ako to Boh robil odjakživa:** Príde Charles Taze Russel a mocnými znameniami a zázrakmi nad všetku pochybnosť dokáže, že má od Boha poverenie niečo podobné vykonať a že Boh za ním plne stojí.

Nič také sa ale nestalo. **Pán Russel toho veľa nahovoril, veľa napísal, niečo napredpovedal (koniec sveta na roky 1914, 1915 a 1918), oznámil, že od čias apoštola Pavla on jediný správne pochopil Písmo a vlastní plnú pravdu – ale Boh nepohol ani prstom, aby potvrdil tieto veľké slová. O čom to asi tak svedčí? Zjavne chýba jeho potvrdenie Bohom!**